

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Ouș Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Ouș Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2020-08.10.2020;

Instanța de apel: 16.11.2020-12.04.2021;

Instanța de recurs: 11.06.2021-11.08.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 08 octombrie 2020, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ouș Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 05 februarie 2020, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă lui Ouș Ion, de 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat din contul lui Ouș Ion în beneficiul statului suma de 30 (treizeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Ouș Ion la 23 august 2020, aproximativ ora 17:30, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, fără a deține permis de conducere și fără a avea dreptul de a conduce mijloace de transport, ignorând cerințele și prevederile art. 14 lit. (a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conform căreia conducătorului de vehicol îi este interzis să conducă vehicolul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la ghidonul motocicletei de model „Wolf Motors 125CC”, fără număr de înmatriculare, pe care a condus prin satul Zastînca, r-ul Soroca și a fost stopat de către angajații Inspectoratului Național de Patrulare, pentru control și verificare. Fiind suspectat că, a consumat băuturi alcoolice și se află sub influența alcoolului la volan, a fost supus testării alcoolscopice, cu alcotesterul de model „DRAGER ALCOTEST 8510 RO”. Conform rezultatelor testării alcoolscopice, potrivit tichetului de la alcotesterul nominalizat, eliberat pe numele lui Ouș Ion, în aerul expirat de către acesta se conținea concentrația vaporilor de alcool de 1,03 mg/l, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Ouș Ion, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

3. Inculpatul Ouș Ion, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care potrivit art. 91 Cod penal, să fie liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen, iar conform art. 92 Cod penal, să-i fie înlocuită partea neexecutată din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest sens a invocat că are la întreținere 5 copii minori, și că soția este bolnavă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că acțiunile inculpatului Ouș Ion corect au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșită de către o persoană, care nu deține permis de conducere, iar vinovăția acestuia fiind demonstrată prin probele administrate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat prin cererea depusă conform art. 364¹ Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești și acceptată de prima instanță prin încheierea din 08 octombrie 2020.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Ouș Ion, reținând prevederile art. 61 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată inculpatului de către prima instanță, nu contravine prevederilor legale, or, în acest sens prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea faptei săvârșite, de urmările prejudiciabile, de motivul săvârșirii infracțiunii, de faptul că inculpatul Ouș Ion

se afla în stare de ebrietate alcoolică, de persoana inculpatului care fiind în executarea termenului de probațiune de 2 ani stabilit prin sentința din 05 februarie 2020, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a precizat că argumentele invocate în apel, nu pot constitui temei pentru stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului Ouș Ion, iar referitor la solicitarea inculpatului cu privire la aplicarea prevederilor art. 91 și 92 Cod penal, în privința sa, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, precizând faptul că inculpatul, la moment nu are statut de condamnat, din care motiv nu pot fi aplicate aceste prevederi în privința lui Ouș Ion.

5. Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Ouș Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei lui Ouș Ion, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate lui Ouș Ion.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 79 Cod penal, și astfel că nu au ținut cont de gravitatea și motivul infracțiunii săvârșite de Ouș Ion, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate inculpatului asupra corectării și reeducării acestuia, precum și de condițiile de viață ale familiei inculpatului care are la întreținere 5 copii minori și o soție bolnavă.

Susține, că instanțele de fond au ignorat faptul că stabilirea unei pedepsei mai aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, din care motiv consideră că la caz, scopul pedepsei penale poate fi realizat și prin aplicarea în privința lui Ouș Ion, a prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate.

6. Examinând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța

de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Conform practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Totodată, reieșind din esența argumentelor invocate, se atestă că titularul cererii de recurs mai invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul modalității de individualizare a pedepsei penale stabilită inculpatului precum și sub aspectul modalității de executare a acesteia, motive care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, din care considerent instanța de recurs se va expune și în privința temeiului de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa

eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost respins apelul inculpatului Ouș Ion și menținută sentința primei instanțe, potrivit căreia Ouș Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Soroca (sediul Central) din 05 februarie 2020, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă, de 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, astfel că instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocat de către partea apărării, instanța de recurs reține că în acest sens, titularul cererii de recurs invocă dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, care în opinia acestuia este una prea aspră, precum și cu modalitatea de executare a pedepsei, care în opinia recurentului, urmează a fi aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, în privința lui Ouș Ion.

Așadar, analizând argumentele apărării potrivit cărora inculpatului Ouș Ion, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia

persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Ouș Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 05 februarie 2020, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă, de 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Ouș Ion, pedeapsa fiind aplicată în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată.

Astfel, la menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei sub formă de închisoare lui Ouș Ion, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a conchis că realizarea scopului pedepsei penale, în privința inculpatului,

poate avea loc doar prin izolarea acestuia de societate cu stabilirea pedepsei închisorii, luând în considerație personalitatea inculpatului Ouș Ion, care nu este la prima abatere penală, anterior fiind judecat prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 05 februarie 2020, și fiindu-i aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pentru un termen de probațiune de 2 ani, a săvârșit o nouă infracțiune, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în interiorul perioadei de probațiune.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Ouș Ion, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul penal consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă cu închisoare, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Ouș Ion.

Totodată, cu referire la alegațiile recurentului privind necesitatea dispunerii suspendării parțiale a executării pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului Ouș Ion, conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal constată că de fapt acestea contravin prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Or, din analiza argumentelor invocate în cererea de apel depusă de către inculpatul Ouș Ion, nu rezultă că acesta a solicitat aplicarea prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Ouș Ion, pentru faptele săvârșite, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către apărare, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Ouș Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui Ouș Ion xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 octombrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Cobzac Elena